

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce P.H., zastoupeného Mgr. Martinem Pechem, advokátem, se sídlem Malá ul. 6, 301 00 Plzeň**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň**, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 2. dubna 2013, č.j. DSH/1360/13**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 9.1.2013, č.j. MMP/243459/12, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle **§ 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.**, o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů pro porušení § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona, a dále ze spáchání přestupku podle **§ 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu** pro porušení § 6 odst. 8 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.500,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů přestupkového řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že přestupek nespáchal a že žalovaný se dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami, že vina žalobce nebyla stanovena nade vší rozumnou pochybnost a že postup Policie ČR vůči žalobci byl podivný. Žalobce poukázal na skutečnost,

že všichni tři zasahující policisté při svědecké výpovědi uvedli, že orientační dechovou zkouškou bylo u žalobce zjištěno užití cannabinoidů, ačkoli kontrolní přístroj DrugWipe vykázal možné ovlivnění kokainem a opiáty. Cannabinoidy se objevily teprve jako výsledek krevních testů a tyto naopak nepotvrdily přítomnost jakýchkoli drog ze skupiny kokainu, či opiátů. Takový výsledek podle žalobce vzbuzuje velké pochybnosti a závěr správního orgánu I. stupně, že v dechu mohly být cannabinoidy zastřeny nějakými léky, je podle žalobce závěrem velice odborným, který nelze učinit bez příslušných znalostí, jimiž disponuje pouze znalec. Výslech znalce k této záležitosti však správní orgán I. stupně jako nadbytečný zamítl. Žalobce poukázal na ustanovení **§ 56 správního řádu**, podle něhož je-li k odbornému posouzení skutečností pro rozhodnutí třeba znaleckého posudku, ustanoví správní orgán znalce. Námitky žalobce spočívaly podle jeho tvrzení v otázkách odborné povahy, k jejichž zodpovězení je třeba náležitého technického vzdělání a ostatních předpokladů, které splňuje právě znalec. Správní orgány podle žalobce překročily meze svého oprávnění, když posoudily záležitosti, které požadují odbornou způsobilost, jíž nejsou nadány. Žalobce poukázal i na ustanovení **§ 3 správního řádu a § 50 odst. 3 správního řádu a § 51 zákona o přestupcích** s tím, že správní orgány jsou povinny i bez návrhu zjišťovat všechny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného a že při sebemenších pochybnostech je nutno postupovat v souladu se zásadou in dubio pro reo. Ohledně této zásady žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009 č.j. **1As 96/2008-115**, podle něhož „v přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině přestupce a o trestu za přestupek; zkoumá tedy oprávněnost trestního obvinění v širším slova smyslu dle článku 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Pro správní trestání platí obdobné principy jako pro trestání soudní a v řízení o přestupku je na místě analogicky aplikovat pravidla stanovená trestním právem, pokud samotný předpis správního práva vůbec neřeší spornou otázku a analogie není k újmě účastníka (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.4.2008 č.j. **1As 27/2008-67**).“

Jelikož podle žalobce policisté hovořili o tom, že měl být ihned pozitivní na cannabinoidy, ač to nebyla pravda, a přitom se nakonec cannabinoidy skutečně objevily, považuje žalobce za nevěrohodné, že by se všichni policisté pouze spletli. Žalobce poukázal na skutečnost, že krevní testy proběhly dne 3.6.2012, avšak zpracovány byly až 5.6.2012, přičemž důkazní řízení neodhalilo, kde se nacházely po tyto dva dny a kdo měl k nim přístup. Žádný z policistů nedokázal tento postoj vysvětlit odpovídajícím způsobem. Skutečnost, že PČR má stanovený postup při zacházení s biologickým materiálem, podle žalobce neznamená, že byl správní postup aplikován či dodržen. Žalobce poukázal i na skutečnost, že doprovodné lékařské testy neukazovaly na jakékoli ovlivnění návykovými látkami. Žalobce neměl po celou dobu pod kontrolou vzorek biologického materiálu a v nemocnici neudělali ještě jeden kontrolní, přestože o to výslovně žádal, a proto se žalobce domníval, že test nebyl signifikantní a musel být zaměněn s jiným testem. Jinak není podle žalobce možné vysvětlit tak zásadně odlišné hodnoty krevního testu a dechové zkoušky.

Žalobce dále poukázal na skutečnost, že se jako sledovaný subjekt neustále podrobuje namátkovým testům na drogy v rámci probačního a mediačního programu, kdy vykazuje vždy negativní hodnoty. Jeden z negativních testů dal žalobce i správnímu orgánu.

Dále byl žalobce přesvědčen, že ze strany policejního orgánu vůči jeho osobě probíhalo cílené a dlouhodobé šikanózní jednání, které vyvrcholilo silniční kontrolou, kde se policisté nechovali legálně, žalobci například dali pouta a nedovolili mu ani zavolat ihned svému právnímu zástupci apod. Podle žalobce toto šikanózní jednání pokračuje nadále, když žalobce byl ze strany téhož policisty, který vypovídal v této věci, zhruba před dvěma dny prošacován a následně mu mělo být policisty sděleno, že tak postupovali pouze proto, že měl žalobce odpovídat popisu nějakého pachatele trestného činu a že se jedná o omyl. Žalobce rovněž tvrdil, že přestože se v České republice vyskytoval minimálně a prakticky pouze kvůli probační a mediační službě byl neustále ze strany PCR zastavován v autě (cca šestkrát) a jinak persekvován.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že přístroj DrugWipe 5+ provádí pouze orientační vyšetření, na základě kterého určí pozitivitu na některé sledované látky metodou vyhodnocení, která by měla být rychlá a pokud možno nejméně nákladná. Právě z důvodu použité metody je však výsledek orientačního vyšetření nejistý, neboť může být ovlivněn řadou faktorů včetně např. požití nějakých látek v potravě či lécích. V této souvislosti žalovaný poukázal na srovnání s dříve užívanými detekčními trubičkami na zjištění ovlivnění alkoholem. Z uvedeného důvodu se podle žalovaného provádí dále i lékařské vyšetření, které může s jistotou určit na základě rozboru moči a krve, zda je vyšetřovaná osoba pod vlivem jiné návykové látky. Pokud by orientační vyšetření fungovalo naprosto spolehlivě, bylo by podle žalovaného bezpředmětné provádět nákladné lékařské vyšetření spojené s rozboru moči a krve. Uvedené skutečnosti považuje žalovaný za logicky vyvoditelné a obecně známé, či přinejmenším za veřejně přístupné informace. Žalovaný odkázal na návod k použití přístroje DrugWipe na <http://www.drogovetesty.cz/souboryeditor/5+web.pdf> s tím, že dle tohoto návodu se výslovně uvádí, že se jedná o orientační test a je zde zdůrazněn potřebný rozbor krve nebo moči. Z uvedeného je podle žalovaného zřejmé, že tyto závěry lze přijmout i bez zvláštních odborných znalostí, aniž by bylo třeba nechat zpracovat znalecký posudek, neboť závěr o tom, že orientační vyšetření nemusí být spolehlivé, si může učinit každá osoba bez odborných znalostí. Na základě uvedeného tedy žalovaný neměl důvod nechat vypracovat znalecký posudek a rozdílné výsledky testu DrugWipe a rozborů moči a krve nezakládají podle žalovaného důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. K otázce věrohodnosti policistů žalovaný uvedl, že dva policisté skutečně vypověděli, že žalobce byl od počátku pozitivní na cannabinoidy. Toto tvrzení, přestože je nesprávné, není podle žalovaného překvapivé, neboť od silniční kontroly do podání svědecké výpovědi uplynuly 4 měsíce, přičemž žalobce byl nakonec skutečně pozitivní na cannabinoidy. Výsledek orientační zkoušky není přitom podle žalovaného nikterak důležitý, a tedy tato nepřesnost ve výpovědi svědků nezaložila důvodné pochybnosti o pravdivosti zbytku jejich výpovědi, jakož ani o nezávislosti svědků. Podle žalovaného pokud by se policisté měli na své výpovědi dohodnout, dbali by jak na vzájemném souladu odpovědí (když svědek P.G. naopak vypověděl správně, že test byl pozitivní na opiáty), tak i na souladu se skutečnostmi zaznamenanými v dokumentaci předané správnímu orgánu I. stupně. Tyto skutečnosti podle žalovaného spíše svědčí o opaku, tedy že se policisté před podáním svědeckých výpovědí nedomlouvali. Žalovaný dále neshledal důvody se domnívat, že by mělo dojít k manipulaci se vzorky. Sám znalec podle žalovaného uvedl, že vzorky byly řádně označeny. Jejich záměna je tak podle žalovaného vyloučena. Doprovodné testy při lékařském vyšetření podle žalovaného rovněž nemají na danou věc podstatný vliv, když návykové látky včetně alkoholu působí na každou

osobu individuálně. Případné odmítnutí provedení druhého odběru bylo toliko soukromoprávním sporem žalobce a lékařského zařízení, neboť podle žalovaného v tu dobu již silniční kontrola skončila. Podle žalovaného lékařské zařízení nemá povinnost na žádost jakékoli osoby provádět odběry krve. Odmítnutí provedení dalšího odběru tak podle žalovaného nemá na danou věc vliv. Skutečnost, že se žalobce podrobuje pravidelným kontrolám na návykové látky, svědčí podle žalovaného toliko o tom, že v určitých dnech žalobce nebyl pod vlivem návykové látky, avšak toto se týkalo dnů odlišných ode dne silniční kontroly. Co se týče postupu policistů při dané silniční kontrole (nasazení pout), je toto podle žalovaného otázkou vnitřního šetření PČR, ale na danou věc to nemá vliv. Žalovaný poukázal na skutečnost, že až na jednoho ze tří slyšených policistů žalobce žádný z nich neznal a z jejich výpovědí ani z výpovědi žalobce nevyplynulo, že by policisté měli mít k žalobci nějaký vztah či nějaký zájem na jeho poškození. K namítanému prošacování žalobce mělo dojít až po silniční kontrole i po provedení svědeckých výpovědí, je tedy podle žalovaného zřejmé, že tato skutečnost nemá vliv na projednávanou věc. Časté kontroly podle žalovaného rovněž nemají žádnou přímou souvislost s projednávanou věcí. Nadto podle žalovaného nebylo prokázáno, že by byl žalobce pravidelně zastavován či kontrolován a zda k těmto kontrolám nedochází z konkrétního důvodu např. z důvodu chování žalobce. Pokud má žalobce za to, že je bezdůvodně šikanován, měl by se podle žalovaného obrátit na příslušné orgány PČR, avšak tato skutečnost nemá vliv na danou věc.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 3.6.2012, podle něhož žalobce v tento den ve 14:40 hodin byl kontrolován v ulici Koterovská ve směru od ulice Částkova směrem z Plzně jako řidič motorového vozidla RZ ... Při kontrole se žalobce podrobil dechové zkoušce přístrojem Drug Wipe 5+, podle něhož byl žalobce pozitivní na kokain a opiáty. Oznámení o přestupku žalobce odmítl podepsat a na potvrzení o zadržení řidičského průkazu uvedl, že drogy nebere a nechápe pozitivní test s tím, že by se mohlo jednat o léky. Z úředního záznamu sepsaného dne 3.6.2012 zasahujícími policisty dále vyplynulo, že se jednalo o motorové vozidlo Mercedes E290, přičemž řidič se neorientoval v čase ani prostoru, mluvil rychle a nesrozumitelně. Dělal těkavé pohyby a měl velmi zúžené zorničky nereagující na světlo. Vzniklo tak podezření z řízení pod vlivem návykové látky. Po pozitivním výsledku testu byl hlídkou na místo přivolán psovod, který provedl prohlídku vozidla s negativním výsledkem, když test pouze označil místo, kde byly dříve omamné a psychotropní látky převáženy. Žalobce byl vzhledem k uvedeným zjištěním v 16:45 hodin zajištěn a byla mu přiložena pouta a byl vyzván hlídkou, aby se podrobil lékařskému vyšetření, s čímž souhlasil. Podle úředního záznamu bylo chování řidiče odmítavé, roztěkané a nespolupracující a v mluvě se několikrát spletl. Při podání vysvětlení téhož dne u policejního orgánu žalobce uváděl, že nechápe, jak mohl být pozitivní na jakékoli omamné a psychotropní látky, když měl pouze ráno paralen a ústní sprej na bolení v krku. V pátek večer pak prodělal zubní ošetření s použitím anestetik. Z lékařského vyšetření ze dne 3.6.2012 v 17:00 hodin vyplývá, že žalobce nejevil známky užití návykové látky. Byl proveden odběr biologického materiálu – moče a krve. Podle chemicko-toxikologického vyšetření moče ze dne 2.7.2012 byly u žalobce pozitivně zachyceny cannabinoidy a v nízké koncentraci metabolity kokainu.

Správní orgán I. stupně ustanovil znalce za účelem provedení chemicko-toxikologického vyšetření krve. Ze závěru znalce Miroslava Balvína vyplývá, že v krvi

žalobce byl prokázán THC o koncentraci 2,5 µg/l a carboxy-THC o koncentraci cca 15 µg/l. Vzhledem k nízké koncentraci metabolitů kokainu v moči podle znalce není pravděpodobné, že by bylo analýzou krve prokázáno ovlivnění kokainem. Proto nebylo provedeno vyšetření krve v tomto směru.

Při jednání dne 7.9.2012 žalobce uvedl, že nechápe, jak mohl být pozitivní na návykové látky, protože navštěvuje zejména probační a mediační službu, kde jsou mu dělány pravidelné testy na užívání návykových látek. Žalobce dále poukázal na rozpor orientační zkoušky přístrojem Drug Wipe 5+ a znaleckého posudku a na skutečnost, že ačkoli byla krev odebrána dne 3.6.2012, toxikologická laboratoř ji zpracovávala až 5.6.2012. Žalobce navrhl provedení výsledku zpracovatele znaleckého posudku Mgr. Balvína za účelem vysvětlení rozporu mezi výsledky Drug Wipe a rozboru krve. Dále žalobce popřel, že by se při zadržení choval divně. Policisty žalobce neznal, znal pouze psovoda. Zavolat advokátovi mohl žalobce až z nemocnice, kde mu byla sňata pouta, aby si mohl zavolat a poté mu je opět nasadili. Zkumavky s biologickým materiálem, které policisté převáželi, žalobce viděl držet policisty, jednalo se o čtyři zkumavky s přelepenými samolepkami. Žalobce asi hodinu po odběru se vrátil do nemocnice a žádal nový odběr, čemuž nebylo vyhověno. Vždy, když se vrací do ČR, dělá žalobce namátkové testy v rámci probační služby. Žalobce předložil probační plán dohledu ze dne 20.9.2012 a záznamy o provedení testu na přítomnost návykových látek v těle k datu 4.9.2012 a 7.11.2012.

Svědkyň pprap. K.K. dne 15.10.2012 vypověděla, že si v rámci běžné hlídkové činnosti všimli vozidla žalobce na Koterovské ulici a předepsaným způsobem jej zastavili a zkontrolovali. Vzhledem k tomu, že žalobce vykazoval známky požití návykové látky, byl roztěkaný, opakoval věci dokola, byl vyzván k podrobení se orientačnímu testu, který byl pozitivní na cannabis a opiáty. Dále byl vyzván k lékařskému vyšetření a k odběru biologického materiálu. Na místo kontrolní hlídky byl přivolán psovod za účelem odhalení případných drog. Pes označil asi dvě místa, kde byly v minulosti uloženy drogy. Vyhodnocování testu byli přítomni všichni policisté, test byl žalobci předložen. Žalobce uvedl, že mu matka předepsala nějaké léky na bolest. Vyhodnocování testu byl přítomen i žalobce. Po odjezdu z nemocnice byly ampule s biologickým materiálem v autě a žalobce na ně po celou dobu viděl. Následně byly uloženy do lednice a pak převezeny na soudní. Materiál do lednice ukládá dozorčí služby a na soudní je pak veze některý z kolegů na služebně. Policistka odmítla možnost záměny odebraného biologického materiálu.

Svědka nstržm. M.P. dne 15.10.2012 uvedl, že žalobce zná z předchozí činnosti z nějakých kontrol. Na základě místní a osobní znalosti byl žalobce podroben testu na omamné a psychotropní látky s pozitivním výsledkem na cannabis a opiáty. Následně byl zajištěn, byla mu přiložena pouta a byl převezen k odběru krve a moči. Vyhodnocování testu na přístroji Drug Wipe 5+ byli přítomni všichni policisté a test měl žalobce na očích po celou dobu. Biologický materiál po odjezdu z nemocnice celou dobu drží jeden z kolegů podle svědka tak, aby na něj obviněný viděl, následně je předán dozorčí službě, která jej umístí do ledničky. Rovněž podle tohoto svědka není možná záměna biologického materiálu. Svědek potvrdil, že během silniční kontroly provedli lustrace žalobce v policejní evidenci za účelem zjištění trestné činnosti. Tento svědek stavěl obviněného podle svého vyjádření nesčetněkrát na základě svého instinktu.

Podle výpovědi prap. P.G. ze dne 15.10.2012 stavěla hlídka na základě běžné kontroly vozidlo žalobce, přičemž rovněž podle tohoto svědka byli všichni přítomni vyhodnocování testu. Na místo kontroly byl následně přivolán psovod. Podle svědka přikládají v průběhu silniční kontroly pouta tehdy, když zajištěná osoba bude převezena. Biologický materiál po odjezdu z nemocnice převáží na stálou službu, kde se ukládá do lednice, a záměna není možná. Během silniční kontroly byla provedena lustrace za účelem zjištění protiprávního jednání. Podle tohoto svědka byl DrugWipe test pozitivní na opiáty. Silniční kontrola byla provedena na základě intuice policistů, že jde o vozidlo podezřelé.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že dohled stanovený soudem nezakládá povinnost žalobce pravidelně se podrobovat testům na přítomnost návykových látek v těle. Tuto povinnost si mohl žalobce dobrovolně sjednat s probačním úředníkem, což učinil, ale až 20.9.2012, tedy po silniční kontrole. První doložený test byl ze dne 4.9.2012, tedy více než 3 měsíce po silniční kontrole. Tyto výsledky tak podle správního orgánu I. stupně pouze prokazují, že žalobce neužil návykovou látku několik hodin před testem, nikoli že návykové látky vůbec neužívá, a už vůbec není tímto prokázáno, že nebyl dne 3.6.2012 pod vlivem návykové látky. S námitkami proti postupu policistů při silniční kontrole správní orgán I. stupně odkázal žalobce na kontrolní orgány PCR s tím, že sám není příslušný tyto námitky hodnotit. Totéž platí ohledně důvodu k zastavení vozidla žalobce policisty. Zda byl zastaven v rámci běžné hlídkové činnosti či pátrání po konkrétním vozidle nebo na základě instinktu policistů nebo proto, že jej jeden člen posádky znal, je podle správního orgánu I. stupně pro průběh vedeného řízení irelevantní, neboť toto řízení je vedeno ve věci podezření z řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky. K rozporům mezi výsledky jednotlivých vyšetření a výpověďmi policistů ohledně skutečnosti, které látky byly v těle žalobce zachyceny, správní orgán I. stupně uvedl, že rozdíly ve výsledcích se mu nejeví markantními. Policisté K. a P. se podle správního orgánu I. stupně mohli splést, když uváděli přítomnost THC, neboť vypovídali po delší době od silniční kontroly a vzhledem k množství silničních kontrol si mohli výsledky splést s jiným případem. Z těchto důvodů vzal správní orgán za stěžejní důkaz oznámení přestupku sepsaný ihned po silniční kontrole. Podle správního orgánu I. stupně také z potvrzení o zadržení řidičského průkazu a z úředního záznamu policistů vyplývá, že tester byl pozitivní na kokain a opiáty. Prováděné testy policisty jsou podle správního orgánu I. stupně pouze orientační a vždy je nutné provést minimálně odběr krve, aby se stoprocentně potvrdila přítomnost návykových látek v těle a jejich množství. Pouze na základě výsledku rozboru krve může být osoba shledána vinnou. Testery jsou citlivé na látky obsažené ve slinách, tudíž jejich výsledky mohou být zkresleny látkami se zde vyskytujícími a výsledky jsou pouze orientační. Do skupiny opiátů se řadí i některé medikamenty jako kodein, morfium, atd., které se užívají na tlumení bolesti a jako sedativa. Z toho důvodu považuje správní orgán za možné, že výsledek testeru mohl být zkreslen léky. Správní orgán I. stupně poukázal na vyjádření žalobce před policejním orgánem, že podstoupil stomatologický zákrok. Podle správního orgánu I. stupně rozbořem moči žalobce již byly pozitivně zachyceny cannabinoidy a v nízké koncentraci rovněž kokain. Přítomnost kokainu tak koresponduje s výsledkem Drug Wipe 5+ a cannabinoidy jsou v testu zachyceny poprvé. Rozbořem krve pak byla potvrzena přítomnost THC v těle obviněného v relativně nízké koncentraci 2,5 µg/l, když mez positivity u řidičů je 2 µg/l. Vyšetření krve na přítomnost kokainu nebylo provedeno. Správní orgán tak na základě uvedeného vidí ve

výsledcích vyšetření návaznost. Správnímu orgánu jsou z jeho činnosti známy i případy, kdy testy prováděné policisty byly falešně pozitivní či byly pozitivní na skupinu více návykových látek, které se následně v odebraném biologickém materiálu neprokázaly a projednáváný případ tak není podle správního orgánu I. stupně nikterak ojedinělým. Podle správního orgánu I. stupně je třeba vzít i v úvahu, že jen málokdy je užitá návyková látka v čisté podobě, nýbrž většinou obsahuje různé příměsi ovlivňující orientační vyšetření. Podle správního orgánu I. stupně je pochopitelný i závěr lékaře, který nepozoroval na žalobci známky užití návykové látky vzhledem k tomu, že prokázaná hodnota THC v krvi překračuje pouze o 0,5 µg/l mez pozitivitu. Účinky návykových látek na člověka jsou ryze subjektivní, kdy ovlivňujícím faktorem je doba užití, četnost užívání, tělesné zdraví, psychické rozpoložení a rovněž subjektivním způsobem se tyto účinky na uživatelích projevují. K námitce záměny biologického materiálu správní orgán I. stupně uvedl, že všichni zasahující policisté shodně vypověděli, že biologický materiál byl po převezení na policejní služebnu předán stále službě, která jej uložila do lednice a odsud byl posléze převezen na Ústav soudního lékařství. Současně všichni policisté vyloučili možnost záměny biologického materiálu. Žalobce jako možný motiv policistů k úmyslné záměně uvedl snahu poškodit jeho osobu, ale podle správního orgánu I. stupně neuvedl důvod, proč by tak měli činit. Správní orgán I. stupně připomněl, že žalobce sám uvedl, že z policistů osobně žádného neznal a sami policisté kromě policisty P. popírají, že by se předtím s žalobcem setkali. Policista P. pak uvedl, že již žalobce nesčetněkrát stavěl, ale nikdy jej nevyzýval k testům na návykové látky. Žalobce jednou uvedl, že ho policisté za posledního půlroku stavěli asi šestkrát a následně uvedl, že nechápe, jak mohl být zastaven policistou P. nesčetněkrát, když byl dva roky ve výkonu trestu a od té doby se v ČR nezdržuje. Vyjádření obviněného tak je podle správního orgánu I. stupně rozporné a je nejasné. Správní orgán I. stupně vycházel i z výpovědi žalobce, že před jízdou 14 hodin v kuse spal, s tím, že se jeví správnímu orgánu nepravděpodobným, aby na něho po tuto dobu policisté čekali, následně vyměnili test Drug Wipe 5+ a zaměnili biologický materiál. Tento proces by byl podle správního orgánu velmi komplikovaný, neboť policisté by museli provést odběr u člověka, který je pod vlivem návykové látky a odběr krve by musela provést osoba alespoň se základním zdravotním vzděláním. Dále by muselo dojít k poškození zapečetění zkumavek, čehož by si podle správního orgánu I. stupně všiml personál Ústavu soudního lékařství, a tuto skutečnost by zapsal do žádosti o lékařské vyšetření. Tato skutečnost ovšem ze spisové dokumentace nevyplyvá. Ze spisové dokumentace rovněž nevyplynul žádný motiv policistů pro toto jednání. Žalobce pouze obecně používá termíny šikana a poškozování, přičemž popírá možný osobní motiv zasahujících policistů, ale uvádí pouze jakýsi obecný motiv celé policie. To se správnímu orgánu I. stupně jeví absurdní. Naopak jako věrohodné a zcela zákonné se jeví podle správního orgánu I. stupně jednání, kdy je žalobce zastaven policisty, jedním z nich poznán, následnou lustrací je zjištěno, že se jedná o osobu se záznamem v rejstříku, kdy je na základě tohoto poznatku s žalobcem proveden test na návykové látky. Po výsledku je přivolán na místo psovod a následně je žalobce převezen do lékařského zařízení, kde je proveden odběr biologického materiálu. Rozborem moče je v těle zachycen v nízké koncentraci kokain a dále THC. Rozborem krve je zachycen THC a test na kokain vzhledem k nízké hladině v moči není proveden. Správnímu orgánu se vzhledem k tomu jeví námitka záměny biologického materiálu účelovou, která nemá oporu ve spise. Správní orgán I. stupně uvedl, že neprovedl důkaz výpovědi psovoda z důvodu nadbytečnosti, neboť skutečnosti, které byly psovodem na místě kontroly zjištěny, nejsou předmětem tohoto řízení. Správní orgán I. stupně neprovedl ani výslech soudního znalce Mgr.

Miroslava Balvína za účelem vysvětlení rozporů v jednotlivých testech s tím, že by tento výsledek rovněž nepřinesl v řízení o přestupku žádné nové poznatky, neboť k návykovým látkám v krvi obviněného se již vyjádřil znalec ve znaleckém posudku, stejně jako uvedl svá zjištění ohledně látek zachycených v moči, a to v protokolu o imunochemickém vyšetření moče. Oba tyto dokumenty jsou součástí spisové dokumentace. K rozporům ohledně látek zjištěných testerem Drug Wipe 5+ by se znalec podle správního orgánu I. stupně vyjádřit nemohl, neboť nebyl přítomen provádění tohoto orientačního vyšetření a provedený test není ani součástí spisové dokumentace. Znalec by se tak mohl vyjádřit pouze v obecné rovině ohledně obecných principů fungování těchto testerů.

V odůvodnění **žalobou napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že má za spolehlivě prokazané, že byl žalobce v době řízení motorového vozidla pod vlivem jiné návykové látky, a to na základě rozboru krve. Předmětem řízení podle žalovaného nebylo posouzení, jak funguje přístroj Drug Wipe 5+, a co může způsobit falešnou pozitivitu. Podle žalovaného zkouška přístrojem Drug Wipe je toliko orientační a její výsledek nikterak objektivně nezjišťuje, zda je kontrolovaná osoba pod vlivem návykové látky. Lze podle žalovaného připustit, že hodnocení správního orgánu I. stupně, co mohlo způsobit nesprávné výsledky přístroje Drug Wipe, je částečně spekulativní, nevycházející z odborných znalostí, avšak vzhledem k předmětu řízení toto nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat. Výsledek znalce k této skutečnosti by byl zcela bezpředmětný. Podle žalovaného v dané věci výsledek testu Drug Wipe koresponduje s rozbohem moči na kokain, a tedy je navíc třeba uvést, že výsledky jednotlivých testů nejsou zcela odlišné, jak tvrdí žalobce. K lékařskému vyšetření žalovaný poukázal na skutečnost, že bylo provedeno od 17:00 do 17:05 hodin a projevy žalobce při silniční kontrole v čase 14:40 hodin tak mohly být odlišné, proto silniční hlídka mohla dojít k závěru, že je zde podezření na užití návykových látek. Rovněž rozdíl mezi vyšetřením a výsledky rozboru biologického materiálu mohl mít podle žalovaného jednoduché vysvětlení. Jiné návykové látky stejně jako alkohol mohou mít na různé osoby různý vliv. To, že se tedy žalobce projevoval při lékařském vyšetření normálně, nevylučuje, že byl pod vlivem návykových látek. Žalobcem dokládána negativita na návykové látky ke dni 4.9.2012 v rámci probační a mediační služby ve vztahu k projednávanému přestupku podle žalovaného nic neprokazuje. Rovněž nic podle žalovaného nenasvědčuje závěru o možné záměně zkumavek s krví a močí. Žalovaný připustil, že přesná manipulace se zkumavkami nebyla správním orgánem I. stupně zjištěna, respektive na tuto otázku nebyli svědci schopni přesně odpovědět, přesto má žalovaný za to, že Policie ČR jako orgán veřejné moci má nastavené postupy pro zacházení s biologickým materiálem, který vylučuje záměnu odebraných vzorků. Navíc ze spisové dokumentace mimo nepodložené spekulace žalobce nevyplývá, že by se vzorky bylo jakkoli manipulováno. Ani rozestup ve dnech odběru materiálu a jejich vyšetřením nevzbuzuje pochybnosti o postupu Policie ČR. Podle žalovaného je podstatné biologický materiál odebrat. Zda je analyzován ihned, či s odstupem, nemá vliv na výsledky rozboru. Je proto podle žalovaného pochopitelné, že policie předala biologický materiál až s určitým odstupem s ohledem na plnění jiných úkolů. Rozbor krve pak byl proveden s delším odstupem po více než dvou měsících na základě žádosti správního orgánu I. stupně. Ani to však nevede podle žalovaného k pochybnostem o správnosti výsledků a o tom, že analyzovaný vzorek byl odebrán právě žalobci. Podle znalce Mgr. Miroslava Balvína byly zkumavky označeny příjmením, jménem, rodným číslem, datem a dobou odběru. K žádosti žalobce o opakované vyšetření žalovaný uvedl, že policejní kontrola skončila před touto

žádostí, a jestliže žalobce požadoval poté po lékařském zařízení provedení odběru materiálu, jednalo se toliko o občanskoprávní spor žalobce a lékařského zařízení. Přitom z žádného předpisu nevyplývá, že by lékařské zařízení bylo na žádost jakékoli fyzické osoby povinno provést odběr biologického materiálu. K namítané šikaně ze strany policie žalovaný uvedl, že tento orgán veřejné moci nemá vlastní vůli a že se nelze ztotožnit s tím, že by policie měla jakýkoli zájem na šikaně žalobce. Takovýto zájem mohou mít jediné jednotlivé osoby. V daném případě nelze přihlížet k jiným silničním kontrolám, ale je nutno se zabývat konkrétním osobním zájmem policistů, kteří dne 3.6.2012 prováděli silniční kontrolu. Toliko nstržm. Perlovský uvedl, že žalobce zná z předchozí činnosti. Žalobce naopak k tomuto svědkovi uvedl, že si jej nevybavuje. Je tedy zřejmé podle žalovaného, že žádné osobní vazby mezi policisty a žalobcem v době silniční kontroly nebyly. Žalovaný tak neshledal důvody pochybností o nezávislosti policistů. Na základě téhož nebyl ani důvod se domnívat, že by policisté zaměnili zkumavky s odebraným materiálem. Žalovaný připomněl, že prap. P.G. uvedl správně pozitivitu testu Drug Wipe toliko na opiáty, nikoli na THC. Skutečnost, že zbývající dva policisté uvedli pozitivitu na THC, nemá na věrohodnost policistů podle žalovaného vliv, neboť policisté vypovídali po více než 4 měsících a takovýto omyl je vcelku pochopitelný, navíc s přihlédnutím ke skutečnosti, že následně THC látky byly u žalobce zjištěny v moči (výsledky rozboru krve nebyly policistům známy). Žalovaný poukázal na to, že přestupek je prokázán rozбором krve, a tedy výsledek orientačního vyšetření je v dané věci nepodstatný. Pokud by se měli policisté domluvit na výpovědích, zajisté by podle žalovaného vypovídali v souladu se spisovou dokumentací, kterou zaslali správnímu orgánu I. stupně. Ani nasazení pout žalobci a bránění v kontaktu s právním zástupcem neshledal žalovaný jako důvod pochybností o nezájatosti policistů. Toto může být podle žalovaného toliko otázkou správnosti postupu policistů, což s přestupkem žalobce nesouvisí. Následná kontrola žalobce rovněž nemůže mít na danou věc vliv, jelikož tento policista vypovídal před správním orgánem I. stupně již před touto kontrolou. Jestli se žalobce cítí být šikanován policií, musí řešit konkrétní případy stížností na konkrétní policisty.

O věci samé bylo rozhodnuto **bez jednání** podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba není důvodná.

Žalobce v žalobě především namítá, že správní orgány nesprávně neprovedly jím navržený důkaz výsledkem znalce, a poukazuje na ust. **§ 56 správního řádu**, podle něhož závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Soud neshledal pochybení správních orgánů v této otázce, neboť ze správního spisu i ze žaloby je zřejmé, že žalobcem požadovaný výsledek znalce měl směřovat pouze k prokázání skutečnosti, proč výsledky testu DrugWipe 5+ byly odlišné od výsledku krevního testu. Soud považuje výsledek znalce v tomto ohledu za nadbytečný, neboť má stejně jako správní orgány za to, že není třeba zvláštních odborných znalostí pro úsudek, že dechová zkouška pomocí testů DrugWipe 5+ má pouze orientační význam. Skutečnost, že přístroj DrugWipe má pouze orientační význam, je skutečností, která je známa správním orgánům z jejich činnosti, a je možné ji rovněž vyvodit ze samotného postupu policejních a správních orgánů, které se nespokojily s výsledky testu DrugWipe,

dokonce výsledky tohoto testu ani neučinily součástí správního spisu (jak tomu bývá např. u testů Dräger měřících alkohol), ale rozhodovaly podle výsledků zjištěných vyšetřením moče a krve. Pokud by zkouškou na přístroji DrugWipe 5+ mohlo být ve smyslu ust. § 3 správního řádu, (tj. bez jakýchkoli důvodných pochybností) prokázáno ovlivnění jinou návykovou látkou (vč. údaje o míře ovlivnění), nebylo by v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení prováděno v tomto směru další dokazování rozbořem biologického materiálu.

Rovněž se soud ztotožnil se závěry správních orgánů o tom, že ani samotné lékařské vyšetření, při kterém žalobce nejevil známky užití jiné návykové látky, nevylučuje možnost ovlivnění návykovou látkou. Správní orgány v této souvislosti správně poukázaly na skutečnost, že k lékařské prohlídce došlo o několik hodin později, než byla prováděna silniční kontrola, a v důsledku této časové prodlevy se mohly projevy žalobce změnit. Již nemuselo být patrné chování žalobce, jehož si všimli zasahující policisté (roztěkanost, opakování slov - viz výše shrnutí výpovědi pprap. K.). Správní orgány se správně nespokojily s orientačními výsledky testu DrugWipe 5+ a s lékařským vyšetřením. Za zásadní považuje soud závěr vyplývající z rozhodnutí obou správních orgánů, že žalobce byl uznán vinným z přestupku na základě důkazů obsažených ve spise, tj. především na prvním místě na základě vyšetření krve a moče, a dále na základě výpovědi zasahujících policistů podpořených ostatními poklady rozhodnutí (zejména oznámením přestupku). Takto provedené dokazování je v souladu s ust. **§ 3, § 50 odst. 3 a § 51 správního řádu**. S hodnocením důkazů, dostatečně srozumitelně provedeným v odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů, se soud ztotožnil.

K námitce žalobce směřující proti nevěrohodnosti policistů a odkazující na analogii práva trestního na základě judikátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009 čj. 1 As 27/2008-67 zdejší soud uvádí, že je podle jeho názoru na daný případ vhodnější aplikovat právní větu obsaženou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.05.2013, čj. **6 As 22/2013 - 27**, (dostupného na www.w.nssoud.cz), podle které *"při hodnocení důkazů v přestupkových řízeních je třeba (s ohledem na čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod; č. 209/1992 Sb.) ve prospěch obviněného aplikovat zásady práva trestního, nelze však při tom zcela odhlížet od reálných omezení lidské paměti. Za rozpory ve výpovědích, které jsou způsobilé otřást věrohodností policistů jako svědků, lze označit pouze rozpory vážného rázu týkající se skutkového děje, nikoliv nepodstatné detaily."* V projednávané věci dva ze tří policistů uvedli při výpovědi před správním orgánem nesprávně, že žalobce byl podle testu DrugWipe pozitivní na cannabinoidy. Třetí policista uvedl správně opiáty. Vzhledem k tomu, že policisté mohli být seznámeni i s výsledky vyšetření moče, (jak připomněl žalovaný), v nichž již byly zachyceny cannabinoidy, a vzhledem k čtyřměsíčnímu odstupu výpovědi policistů před správním orgánem od silniční kontroly soud v souladu s cit. rozsudkem NSS nepovažuje rozdíly ve výpovědích policistů za natolik zásadní, aby bylo možné tyto výpovědi označit za nevěrohodné a nepoužitelné.

Soud se ztotožnil s žalovaným i v závěru, že ze spisového materiálu nevyplývá žádná konkrétní skutečnost, na základě které by bylo možné shledat důvodným tvrzení o záměně biologického materiálu. Soud má za to, že se správní orgány touto otázkou zabývaly v dostatečné míře, když zjistily, že žalobce se osobně s policisty nezná a pouze svědek nstržm. M.P. uvedl, že žalobce zná z předchozích kontrol. Správný je podle soudu i poukaz žalovaného na to, že ze znaleckého posudku nevyplývá, že by bylo s biologickým materiálem

manipulováno nesprávným způsobem. Za těchto okolností, kdy ani žalobce netvrdí žádný konkrétní motiv, proč by mělo dojít k záměně biologického materiálu, soud stejně jako správní orgány považuje úvahy žalobce za pouhou spekulaci.

Námítky směřující proti postupu Policie ČR při silniční kontrole (nasazení pout a nemožnost zavolat advokátovi) nemohou ovlivnit závěr o spáchání přestupku žalobcem a k jejich posouzení jsou příslušné nadřízené policejní orgány. Totéž platí o námitkách proti pozdějšímu postupu příslušníků policie (časté kontroly žalobce), přičemž tyto se navíc týkají období po výsledku policistů před správním orgánem, proto je zřejmé, že výpovědi tímto ovlivněny být nemohly.

Skutečnost, že se žalobce podrobuje namátkovým testům na zjištění ovlivnění návykovými látkami v rámci probační služby, nemohla vyvinut žalobce ze spáchaného přestupku, neboť žalobce dokládal pouze testy, z nichž nejstarší byl proveden až tři měsíce po spáchání přestupku.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. dubna 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková